

נזיר ב

עניין: הרואה סוטה בקלקולה יזיר עצמו מן היין

פרי צדיק פרשת נשא

[יג] **בגמ'** (סוטה ב') למה נסמכה פ' נזיר לפ' סוטה לומר לך שכל הרואה סוטה בקלקולה יזיר עלמו מן היין. והנה בתוספת נאמר פ' נזיר אחר פ' סוטה ובתוספת בגמ' נסדר מס' נזיר קודם מס' סוטה. דהנה להבין הפנין מה זה שצריך להזיר את עלמו מפני שרואה אחר שקלקל. וי"ל שהוא כענין אמרם ז"ל מחוי במחוג קמי מלכא שלפני המלך הדרך לרמוז ברמיזות. וחורה שבכתב נקרא קמי מלכא לפני מתייה והרמיזות הוא הנתן קול שיואל בכל יום שמוזה בא ההרהורי הכונה בלב כידוע. וכן כל עניני המעשים אשר יארע לפני האדם בהודמן המה רמיזות מלפילא שיקח לו מהם רמיזא דמכחמא כידוע מהרבי ר' זושא ז"ל שהלך בדרך ונודמן שנפל לטרל אחד עגלה עם שאת (הנקי הא) וביקש מחמו שיפזרו להקימו והשיב שאינו יכול. "אמר לו הטרל יכול אמה אבל איך רולה אחר הרבי ר' זושא לעלמו שמש מה אומר לרמוז על ה' מהא שגפלה וביחלתי להקימה ואיני רולה. וכמו ק המה כל הענינים שמזדמן לפני עיני האדם כמה רק לרמיזים לפניו. ולכן נזכר בתוספת סוטה קודם נזיר שמה שמזדמן לראות זאת צריך להבין שבטח צריך להזיר עלמו מן היין. ובתוספת בגמ' נסדר נזיר קודם סוטה. והוא כענין אמרם ז"ל באבות אזהרו דרך טוב וכו' הרואה את הגולד היינו מלד חכמתו רואה מקודם שמזדמן לפניו מה שיוכל להולד מה ומזיר עלמו מן היין וכן בכל ענינים. וי"ל שזהו מה שא"י צוה"ק חכמי עדיפי מנביאי כי מנביאי לזמנין שרא עלייהו רוח קודשא אבל חכמי בכל שעה. כי נביאי המה ענין הרמיזים שמקמי מלכא והוא רק בעת שמזדמן לפניו אבל חכמי היינו מי שרואה תמיד את הגולד מה שיוכל להזדמן לפניו הוא רואה בכל עת ובכל שעה שידע להזהר גם אם לא נודמן עוד לפניו:

מי השילוח פרשת נשא

איש איש כי תשטה אשתו. בתורה נאמר פרשת סוטה ואח"כ פ' נזיר, ובגמ' מסודר נזיר קודם סוטה, הנה סוטה מורה שהאדם יביט בחסרונו ואח"כ יזיר עצמו ויעמוד על ד"ת שצריך לו להגדיר בהם, וע"כ נכתב בתורה סוטה ואח"כ נזיר, כי באמת (גיטין מ"ג.) אין אדם עומד על ד"ת אלא א"כ נכשל בהם, אבל חכז"ל נקראו תורת אמך (רש"י, משלי א', ח') היינו שהם אוהבים לאדם וחפצים בטובו, סדרו נזיר קודם סוטה, היינו שהאדם יזיר עצמו בתחילה טרם שיכשל בד"ת, ויהיה די לו בזה שיתבונן בפ' סוטה הנאמר בתורה ומד"ת יבין באיזה דבר צריך לשמור ולא ע"י כשלון ט.